

Ακολουθία της Θείας Κοινωνίας

124. Αφού εναποθέσει το άγιο Ποτήριο και το δισκάριο, ο ιερέας, με ενωμένα τα χέρια, λέει:

Υπακούοντας στην εντολή του Σωτήρα μας,
να προσευχηθούμε όπως ο ίδιος μας δίδαξε και με παρρησία να πούμε:

Εκτείνει τα χέρια και μαζί με το λαό λέει:

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς,
αγιασθήτω το όνομά σου,
ελθέτω η βασιλεία σου,
γενηθήτω το θέλημά σου,
ως εν ουρανών και επί της γης.
Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερα,
και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών,
ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών,
και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν,
αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

125. Με ανοιχτά τα χέρια, ο ιερέας μόνος συνεχίζει:

Ελευθέρωσέ μας, σε παρακαλούμε, Κύριε, από κάθε κακό
και χάριζε στις ημέρες μας την ειρήνη.
Βοήθησέ μας να απαλλαγούμε για πάντα από την αμαρτία
και να μένουμε ακλόνητοι σε κάθε δοκιμασία,
προσδοκώντας την εκπλήρωση της μακάριας ελπίδας
και την έλευση του Ιησού Χριστού, του Σωτήρα μας.

Ενώνει τα χέρια. Ο λαός συμπληρώνει τη δέηση, αναφωνώντας:

Διότι δική σου είναι η βασιλεία,
η δύναμη και η δόξα στους αιώνες.

126. Έπειτα ο ιερέας, με ανοιχτά τα χέρια, λέει μεγαλοφώνως:

Κύριε Ιησού Χριστέ,
εσύ ο οποίος είπες στους Αποστόλους σου:
«Την ειρήνη σας αφήνω, τη δική μου ειρήνη σας δίνω»,
μην κοιτάξεις τις αμαρτίες μας,
αλλά την πίστη της Εκκλησίας σου,
και σύμφωνα με το θέλημά σου,
δώριζέ της ειρήνη και ενότητα,

ενώνει τα χέρια του,

εσύ, ο οποίος ζεις και βασιλεύεις στους αιώνες των αιώνων.

Ο λαός απαντά:

– Αμήν.

127. Ο ιερέας, στραμμένος προς το λαό, ανοίγοντας και ενώνοντας τα χέρια προσθέτει:

† Η ειρήνη του Κυρίου να είναι πάντοτε μαζί σας.

Ο λαός απαντά:

– Και με το πνεύμα σου.

128. Έπειτα, αν το απαιτεί η κατάσταση, ο διάκονος ή ο ιερέας προσθέτει:

– Ας ανταλλάξουμε μεταξύ μας ασπασμό ειρήνης.

Και όλοι, σύμφωνα με τις τοπικές συνήθειες, ανταλλάσσουν μεταξύ τους ασπασμό ειρήνης και αγάπης. Ο ιερέας ανταλλάσσει χαιρετισμό με το διάκονο ή με το βοηθό του.

129. Έπειτα παίρνει τον καθαγιασμένο Άρτο, τον τεμαχίζει επάνω από το δισκάριο και ρίχνει μια μικρή μερίδα μέσα στο άγιο Ποτήριο λέγοντας χαμηλοφώνως:

Η ένωση αυτή του Σώματος και του Αίματος
του Κυρίου μας Ιησού Χριστού
ας δώσει, σ' εμάς που μεταλαμβάνουμε, ζωή αιώνια.

130. Στο μεταξύ ψάλλεται ή λέγεται:

Αμνέ του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου: ελέησόν ημάς.
Αμνέ του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου: ελέησόν ημάς.
Αμνέ του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου: δος εις ημάς την
ειρήνην.

Αυτό μπορεί να επαναληφθεί πολλές φορές, αν ο τεμαχισμός του καθαγιασμένου Άρτου παρατείνεται. Αλλά την τελευταία φορά λέγεται: **δος εις ημάς την ειρήνην.**

131. Έπειτα ο ιερέας, με ενωμένα τα χέρια, προσεύχεται χαμηλοφώνως.

Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού του ζώντος,
ο οποίος, εκτελώντας το θέλημα του Πατέρα
με την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος,
δώρισες, με το θάνατό σου, τη ζωή στον κόσμο,
χάρη στο Πανάγιο Σώμα και Αίμα σου
ελευθέρωσέ με από όλες τις ανομίες μου
και από κάθε κακό.

Αξίωσέ με να τηρώ πάντοτε τις εντολές σου
και μην επιτρέψεις να χωρισθώ ποτέ από σένα.

ή την επόμενη:

Η μετάληψη του Παναγίου Σώματος και Αίματός σου
Κύριε Ιησού Χριστέ,
ας μην επιφέρει σ' εμένα κρίση και καταδίκη,
αλλά, χάρη στην ευσπλαχνία σου,
ας φυλάει και ας θεραπεύει την ψυχή και το σώμα μου.

132. Ο ιερέας γονατίζει, σηκώνεται, παίρνει τον καθαγιασμένο Άρτο και κρατώντας τον λίγο επάνω από το δισκάριο ή επάνω από το Ποτήριο, στραμμένος προς τον λαό, μεγαλοφώνως λέει:

Ιδού ο Αμνός του Θεού,
ιδού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου.
Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο του Αμνού.

Και μαζί με το λαό προσθέτει μια φορά:

Κύριε, δεν είμαι άξιος να σε δεχτώ,
αλλά πες μόνο ένα λόγο
και η ψυχή μου θα θεραπευθεί.

133. Ο ιερέας, στραμμένος προς την αγία Τράπεζα, λέει χαμηλοφώνως:

Το Σώμα του Χριστού ας με φυλάει για τη ζωή την αιώνια.

Και ευλαβικά μεταλαμβάνει του Σώματος του Χριστού. Έπειτα παίρνει το άγιο Ποτήριο και λέει:

Το Αίμα του Χριστού ας με φυλάει για τη ζωή την αιώνια.

Και ευλαβικά μεταλαμβάνει του τιμίου Αίματος του Χριστού:

134. Έπειτα ο ιερέας παίρνει το δισκάριο και την πυξίδα, πηγαίνει προς τους πιστούς που θέλουν να κοινωνήσουν και υψώνοντας λίγο τον καθαγιασμένο Άρτο, τον δείχνει στον καθένα απ' αυτούς λέγοντας:

Το Σώμα του Χριστού.

ή, αν δίνει τη Θεία Κοινωνία μόνο με το Πολύτιμο Αίμα, λέει:

Το Αίμα του Χριστού.

Ο πιστός που κοινωνά απαντά:

Αμήν.

Και μεταλαμβάνει.

135. Αν υπάρχουν πιστοί που θα λάβουν τη Θεία Κοινωνία με τα δύο είδη, τηρείται το λειτουργικό τυπικό, όπως κατά περίπτωση ορίζεται.

Το Σώμα και το Αίμα του Χριστού*.

136. Ενώ ο ιερέας μεταλαμβάνει του Σώματος του Χριστού, αρχίζει να ψάλλεται το άσμα της Κοινωνίας.

137. Όταν τελειώσει η χορήγηση της Θείας Κοινωνίας, ο ιερέας ή ο διάκονος ή ο βοηθός καθαρίζει το δισκάριο επάνω από το άγιο Ποτήριο, καθώς και το ίδιο το

άγιο Ποτήριο.

Ενώ κάνει την κατάλυση, ο ιερέας λέει χαμηλοφώνως:

Το Μυστήριο που λάβαμε, Κύριε,
ας το δεχθούμε με καθαρή καρδιά,
και από δώρο επίγειο ας γίνει για μας φάρμακο αθανασίας.

138. Τότε ο ιερέας μπορεί να επιστρέψει στην έδρα του. Ανάλογα με την περίπτωση μπορεί να τηρηθεί ολιγόλεπτη περισυλλογή, ή να ψαλλεί κάποιος ψαλμός ή ένα άσμα δοξαστικό.

139. Έπειτα ο ιερέας, όρθιος στην έδρα του ή εμπρός στην αγία Τράπεζα, λέει:

Ας προσευχηθούμε.

Και όλοι, μαζί με τον ιερέα, προσεύχονται για λίγο σιωπηλά, εκτός αν έχει προηγηθεί σιωπή. Έπειτα ο ιερέας, με ανοιχτά τα χέρια, λέει τη δέηση μετά την κοινωνία. Ο λαός στο τέλος αναφωνεί:

– Αμήν.

* Σημ. στην ελληνική μετάφραση: Στην Ελλάδα, η θεία Κοινωνία συνήθως δίδεται υπό τα δύο είδη με τον εξής τρόπο: ο ιερέας παίρνει το δισκάριο και το Ποτήριο, πηγαίνει προς τους πιστούς που θέλουν να μεταλάβουν, εμβαπτίζει τον καθαγιασμένο Άρτο στον καθαγιασμένο Οίνο και υψώνοντας λίγο τον καθαγιασμένο Άρτο, τον δείχνει στον καθένα απ' αυτούς, λέγοντας:

Το Σώμα και το Αίμα του Χριστού*.

Ο πιστός που κοινωνά απαντά:

Αμήν.

Και μεταλαμβάνει.